

## Jørgen Wittes tale om Tribunalforeningen i Århus den 1. Maj

I dag den 1. maj er arbejderbevægelsens kamp og festdag. Fra begyndelsen for over hundred år siden var det en international bevægelse vendt mod militarisme og krig.

Det prægede vort land i årtier. Derfor nød vi respekt ude i verden. Vi hørte ikke til de aggressive stormagter. Med vores Grundlov fra 1953 var vi helt på linje med De Forenede Nationers pagt. Dengang sagde Venstres rigsdagsmand det klokkeklart, *“Militære magtmidler kan kun anvendes som forsvar mod et angreb, eller som sanktioner i overensstemmelse med de Forenede Nationers Pagt!”*. Vort medlemskab af NATO skulle i øvrigt kun være til fælles forsvar i vores del af verden.

Vi kunne være os bekendt og være stolte af Danmark. Det Danmark er nu væk, er ødelagt. Gang på fører Danmark nu angrebskrige i fjerne lande, som aldrig har truet os.

Vi sender fly og kamptropper, som dræber mennesker på sikker afstand, civile som militære, og efterlader deres lande i ruiner, som ikke-stater.

Militariseringen af vort eget land har voldsomme omkostninger. Vore sønner ofres i angrebskrigene. Vore grundlæggende demokratiske rettigheder ofres på krigsaltret. Vi har ikke længere retten til at rejse, hvorhen vi vil, - at støtte hvem vi vil, at ytre os, - at mene noget andet end regeringens flertal.

Hvordan kunne så voldsomme ændringer dog ske?

Begyndelsen kom i foråret 2003 med angrebskrigen imod Irak. Besluttet af omkring halvdelen af Folketinget, - gennemført af statsminister Anders Fogh Rasmussen og udenrigsminister Per Stig Møller, - og begrundet med skiftende løgnagtige påstande.

Krigen var ulovlig efter folkeretten. FNs generalsekretær Kofi Annan sagde, at invasionen ikke var i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt. Den var også ulovlig, fordi den var i modstrid med Folketingets forudsætninger, da Grundlovens § 19.2 blev affattet, paragraffen om at Danmark kun ville føre krig i forsvar mod væbnet angreb på os. Gennem årtier havde det været forståelsen af Grundloven.

Men hvordan skete det? Åbenbart havde Fogh Rasmussen hemmeligt lovet den amerikanske præsident Bush at deltage i en kommende krig et helt år før, den blev iværksat. Krigsretorikken blev sat på fulde omdrejninger. Oplysninger fra efterretningstjenester blev fordrejede, så de passede til regeringens behov. Embedsmænd i ministerierne skulle skrive papirer, der passede til behovet.

Vi kender kun skyggen af sandheden af, hvad der skete, for det må ikke afsløres, det må ikke komme ud.

En journalist fra Ekstrabladet måtte søge i 671 dage, om at få et interview med statsministeren om hans skiftende krigsbegrundelser. Han fik alligevel ikke et reelt svar.

En gruppe almindelige borgere fra 'Grundlovskomiteen 2003' anlagde sag mod statsministeren ved de danske domstole, fordi de mente at krigene var i strid med Grundloven.

Statsminister Fogh Rasmussen afviste at møde frem. Holdningen var den: Den danske Grundlov kommer ikke almindelige danskere ved!

Det gik endda videre: Danskere kunne kun anlægge sag, hvis de var personlig berørt. Det var sagsøgerne ikke efter regeringens mening. Ikke engang en sagsøger, hvis søn var blevet dræbt i statsministerens krig, blev anset som berørt! – Det er uhyrligt, det er Magtens Arrogance!

Der opstod alligevel et håb om at få sandheden og ansvaret frem.

Den socialdemokratiske regering nedsatte en undersøgelseskommission, men dens arbejde blev saboteret, så den kom ikke virkelig i gang.

Vi ved jo, hvem der ikke vil have sandheden frem om angrebskrigene. Løkkes ny Venstre regering ville straks nedlægge kommissionen. Ja, justitsminister Pind sagde, at han ikke ville efterkomme et Folketingskrav om udlevering af eksisterende papirer. Selv såkaldte ”nedklassificerede”, ikke hemmelige, dokumenter kunne jo rumme oplysninger, der ikke måtte komme frem!

**Men, men** - Vi vil ikke give op!

Når Folketinget ikke vil eller kan undersøge vores angrebskrige i Irak og Afghanistan, må vi danskere gøre det selv!

Vi vil kæmpe for, at der bliver nedsat et uvildigt **krigstribunal** som ikke lader sig blokere af regeringen, så den virkelige sandhed endelig kan komme frem om disse krige.

Tre hovedspørgsmål skal tribunalet belyse:

**Var krigene i Irak og Afghanistan ulovlige angrebskrige i henhold til international og dansk lov**

**Overtrådte den danske regering krigens love i de to lande**

**Hvem var de ansvarlige, der stod bag – ministre, embedsmænd og militære**

**Nu skal sandheden frem!**

Jørgen Witte

Medlem af Tribunalforeningens bestyrelse

Socialdemokratisk borgmester i Aabenraa 1990-2001

